

एकपद्कुपविदानो दुष्कृतानां दुरशत्वाम् ।
सर्वेषां तत्प्रति तावद्यावत् पडक्तिर्न भिदाते ॥
एवं यो ब्राह्मणो सुहृत्ते सन्तर्थं पिण्डेवताः ।
स हृ कुले सुहृत्य ब्राह्मणायुच्यमान्नयात् ॥”

इति बहिंपुराणे भोजनविधानम् ॥ * ॥
चिविधिभोजनं यथा,—
“उच्चित्तमवशिष्टं वा पर्यं पूतमभौपितम् ।
भक्तानां भोजनं विष्णोनवेदं आत्मिकं मतम् ॥
इन्द्रियप्रतिजननं शुक्रप्रोतितवर्षनम् ।
भोजनं राजसं शुभमादुरारोग्यवर्षनम् ।
अतः परं तामसानां कदम्बोद्याविदाहिकम् ।
पूर्तिपर्युतं जीवं भोजनं तामसप्रियम् ॥”

इति कल्पपुराणे २५ अध्यायः ॥ * ॥
आहारिष्टे निमित्तस्थान्यत्र भोजने हृषी
यथा,—
“निमित्तोऽन्यतो सुहृत्ते आहृ देवे सपैष्टके ।
स हिंसो नरके वासं लभते नाचं संश्वासः ॥”
देवताहित्वमुक्तवत्सु भोजने दीप्ता यथा,—
“देवतपिण्डमर्त्युषु महतसु ब्राह्मणिषु च ।
अभुक्तवत्सु वेष्टन्नि बालपित्तमाल्लुषु ॥
दुष्टास्ते पूर्वविदये निपाद्यन्ते धमाधमाः ।
सूखौसुखाच्च वायने चूधार्ताः किरिविष्टहाः ॥”
“एकपद्कुपविदाच्च समस्याय प्रयान्ति ये ।
विद्भोजनं रात्र्यरेत्त ! नरकर्त्ते प्रयान्ति हि ।
एकसार्थप्रयातच तथान्वस्थायितं नराः ।
असंविभव्य भञ्जन्ति ते वानि श्वेतामीत्वम् ॥
पायसं कृष्णं मांसं वृथा भुत्तच्च वैनहैः ।
देवामयोग्यात्तहः चित्यन्ते वदनेऽहुताः ॥”

इति वामनपुराणे १२ अध्यायः ॥ * ॥
चौवधातिरित्किञ्चिद्भोजनवतो नित्यनेमित्क-
क्रियानिविधो यथा,—
“ब्रह्मे भूते लजीर्णे च नैव भुक्ता च किञ्चन ।
कर्म कुर्याद्दो विक्षं द्वलके गृहतके तथा ।
पर्वं पुरुषच्च तावलं मेवजत्वेन कालितम् ।
कण्ठादिपिप्यत्यन्तं फलं सुक्ता न चाचरेत् ।
जलस्यापि वृश्चित्र ! भोजनाद्युप्यजान्ते ।
नित्यक्रिया विवर्तेत सह नेतिकौः सदा ॥”

इति कालिकापुराणे ५४ अध्यायः ॥
भोजने पातिविधौ दिव्यियमो यथा,—
“पूर्वांश्चाभिसुखो भूत्वा उत्तराश्चासुखेन वा ।
परेष्टद्वच्च मध्यं हृषी वायाहृ च विवर्जयेत् ।
अयात्ताश्चाभिसुखे पक्षा अन्ततान्नं विजानीहि ।
पूर्वांसुखो धर्मकामः ग्रीकहानिच्छ इत्यित्ये ॥
श्रीकामस्त्रेत्तसुखे पतिकामस्य परिष्मे ।
येषाम्नाभिसुखे पक्षा दिव्यो जायते नरः ॥”
पाकपाचनिरूपणं यथा,—
“यदा तु आयसे पाचे पक्षा अव्याति वै दिजः ।
स परिष्ठोपि सुहृत्ते गृहे रौरवे प्रशिपत्ते ॥
ताम्भे पक्षा चतुर्वर्षितमृग्णे भवति वै चयः ।
पिण्डभूतं पक्षमन्त्रं पिण्डयेण अप्यस्ति ।
पुष्टरौकस्य यज्ञस्य लभते फलमौपितम् ।
आतुरेन तु यत् पक्षं भगिन्या च कनिष्ठाय ।

असरोच्चे यत् पक्षं ग्रोग्यितं तदपि स्तुतम् ॥
अभक्तेन च यत् पक्षं चित्या पक्षं तदैव च ।
पक्षपाचे च यत् पक्षं तत् सर्वं निष्ठलं भवेत् ॥”
पाककाष्ठनिरूपणं यथा,—

“उदुम्बरेण काढेन कदम्बस्य देवेन च ।
शूलेन करमर्हेन उद्दरावस्तेन च ॥”
पक्षान्नं चैव सुझीत सुक्ता राजिसुपापसेत् ॥”

निषिद्धाङ्गं यथा,—
“गर्हिताद्वामवीरामं भुक्ता चाह्नाथस्यरेत् ।
अप्रजा या तु वित्ता नामीयादेव तदृष्टे ॥
शूलाकाष्ठस्य पक्षान्नं शिरीषकस्य चैव हि ।
कालचक्षातकस्यैव वज्रवारणकस्य च ॥”

भेरखशाल्प्ये वर्णपि पक्षान्नं गर्हितं स्तुतम् ॥”

पाकपाचव्यागकालो यथा,—
“यदा न्द्रगृह्यपाचे तु पक्षं वै सार्वकालिकम् ।
मासे पक्षे तथाद्युषु तपाचं विखलेदृ यहौ ॥
घणुः पाके तथा सिंहे मौरी चैव वरानने ! ।
यः कुर्याद्भोजनं देवि ! कुच्छिर्णेव विशुद्धतिः ॥”

पाकार्थयजलदानं यथा,—
“एकदा तु जलं द्वादू द्विवारं न प्रदापयेत् ।
त्रिभागं पूर्वयेत् पाचं पचात्तोयं न हापयेत् ॥”
भोजनस्थानादि यथा,—
“उपलिसे शुचौ देशे पादौ प्रचाल्य वाग्यतः ।
प्राइसुखोऽनानि सुझीत शुचिः पीठमव-

स्थितः ॥”

पीठनिरूपणं यथा,—
“सार्वहस्ते चतुर्व्योगे सहकारविविर्मिते ।
चामभद्रादारमये प्रादेष्टोच्छायाच्छुते ॥”
वहणासुने भवेदृष्टिर्भद्रके श्रियमप्युत्तम् ।
चामे घनविड्धिः स्थाङ्गमैष्टिर्भुषु भद्रके ।
प्रालासने क्षेत्रेषु किंसुके भरणं भवेत् ॥”
भोजने हैपनिरूपणं यथा,—

“छृतदीप्तग्रा यज्ञफलं तैले देहुपफलं लमेत् ॥”
भोजने चाक्षालादिदिविधो यथा,—
“यदा भोजनकाले तु चाहालैः पतिते स्त्रया ।
शुकुकुटवराहैस्त्वं क्षेत्रेषु अन्वयेदपि ।

अद्वा वायथ पानं वा दृष्टमाचं परित्वेत् ॥”
“रजस्त्रियात्याः संस्यौषीर्वं शुक्रा प्रमादतः ।
ब्रतस्त्रो वैष्णवेहैवि ! अत्रते प्रोक्षण्वर्चरेत् ॥
देवालये तथा तीर्थे सिंहस्त्रेवे च शङ्करः ॥”

ब्राह्मणानां भोजने तु सुक्ता क्रतुपफलं लमेत् ॥”
आचानां भोजने कुर्याद्वामामायां हिरण्यकुरु ।
हृष्टर्णेन स्युषेद्वं तदन्तर्चान्तं विदुः ॥”

रजःस्यां यज्ञस्य सुक्ता भवति किञ्चित्ती ।
पौष्ट्रेण यामीष्टिर्भुषु विष्णुष्टमं भवेत् ॥
वैदूर्येण मांसायक्षिन स्फटिकेन स्युषेदपि ।
खर्णेन संस्यौषेद्वं तद्वं शुचितामित्यात् ॥”

भोजने दिव्यियमो यथा,—
“आशुच्च प्राइसुखो सुहृत्ते रात्रौ चैव उद्दृ-
सुखः ।
ग्रामस्त्री दिव्यो चैव परिष्मे तु विवर्जयेत् ॥”
भोजने मङ्गलानि यथा,—

“महां भोजने काले चतुर्व्योगे दिजस्य च ।
चित्तियस्य भवेदैवं वै इत्यस्य कूर्माष्टकम् ।
खौशुदामां भवेदृष्टं भक्ताकारमेव वा ॥”
चरण भोजनकालः ।

“सायं प्रातिर्हितातीनामश्नन् देवनिर्मितम् ।
निष्ठमहितमस्तिर्यां सार्वप्रद्वयामतः ।
रात्रौ यामचयान्ते च सत्ययोर्न कदाचन ।
चकालभोजनं कल्पा प्रायायामेन शुद्धतिः ।

चाहोरात्रौ च सन्धायां सुक्ता कच्छं समाचरेत् ॥”
भोजनादिभव्यानन्तरमन्तर्भुमीजनविधियता,—
मोहकं कद्मुपकच्छ गच्छां द्वितीयसुतम् ।
पुनः पुनर्भोजने च पुनरभ्न न द्वयति ।
चित्तन्वं सुक्तवान् यस्तु न स खाद्यं हितः

क्रित् ॥

भुक्ता राजिसुपगमे कुच्छिर्णेकेन शुद्धतिः ।
कोलं हरिद्रा सौवीरं मरौरै जातिकोषकम् ।
यथिपर्यादिकं सर्वं गत्यद्वयं तथैषितिः ।
प्रशस्तमेवामामान्नं खिज्जस्तपिं न द्वयति ॥”

कुटुम्बभव्यान्यां यथा,—
वेष्टदेवान्नसुहृत्य भोजयेत् विचारयेत् ॥
नामीयात् केवलं रात्रौ विष्णुष्टैव तथा इति ।
अक्षेत्र लग्नगुच्छेन काडखण्डेन विज्ञना ॥
पद्मिनेदं ततः कुर्यात् पश्चाद्वुष्टैत वाग्यतः ।
हस्तदत्तं यद्वयं शुद्धादत्तं न भवेत् ॥”

ष्टवतेलच्च लवण्यं पानीयं पायसं इति ।
रविवारे तथा वष्टां मौमवारे दिनचये ।
पर्वकाले च चादस्यां द्विचक्षित्तं न भवेत् ॥
न वासेन पिबेत्तोयं न इसं लक्ष्मेव च ।
मेकादृश्यमार्जारैक्षया पारावतेरपि ॥”

कलविष्टः प्रवगैर्च पाके च्छृष्टेपि सुन्दरि ।
गोधया वनमाज्जारैः पाकं न विष्टजेत् किंतु ॥
खर्णैरौप्यमये पात्रे पायायी व्रजपत्रके ।

सक्तदभुक्ता तु देवेशि ! पराकर्षु फलं लमेत् ॥
पूर्वांश्च खर्णैर्णेच भोजनं यः समाचरेत् ।
पुष्टरौकस्य यज्ञस्य लभते पलमीस्तिम् ॥
खर्णैर्णेच परिष्मायां उत्तराभिसुखेन वा ।
लद्वं शैकरं मांसं भुक्ता चान्नायत्यन्तरेत् ॥”

सर्वकामः खर्णैर्णेच लपरेण्यु च ।
पद्मपत्रे भवेत् पुष्टिर्हितियाश्च तु पुण्यवान् ॥
खर्णैर्णेच भवति तान्ने च काचपात्रे दिव्यता ।
दूतपत्रे भवेदाशुः कदम्बे कौरींमामीयात् ॥
मधुपत्रे च रोगः स्यादटपत्रे तु वैयावः ।
ग्रालपत्रे भवेत्कामी पनसे चैव खर्णैतः ।
निष्ठापत्रे प्रोहेत् च सुखः संखारमहृति ॥”

इति मत्यस्त्रकलत्वे ४२ पटलः ॥
अथ स्त्रुत्युक्तभोजनविधिः । वहिः प्रक्षालित-
पाणिपादवद्वनो रक्षपाणिर्हिवासा हिराचामो
गोमयोपलिसे प्रावृत्ते देशे शुहः शुहैर्गैत्यासनो-
पविष्टो धर्मविष्टिकामः प्राडसुख उद्दृश्यो

वा ग्रश्चामो श्रीविष्टिमाटकेतरी हित्यां-
सुखो धनकामः प्रत्यहस्तु भूमिस्त्रृद्वच्चिय-
पाद आसनादृक्षुद्वयपादोऽन्तर्जुकरो हित्य-